

عنوان مقاله:

نقش خواسته در تعیین صلاحیت توجیه و نقد رای وحدت رویه شماره ۶۷۰ دیوان عالی کشور (۱۳۸۳ / ۰۹ / ۱۰)

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد و تحلیل آراء قضایی، دوره ۲، شماره ۴ (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۹

نویسنده:

فیض اله قاضی - قاضی بازنشسته، وکیل دادگستری و مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

چکیده: خواسته دعوا، از مهم ترین جهات موضوعی و یکی از سه رکن دعواست. بر اساس اصل تسلط طرفین بر جهات موضوعی دعوا و اصل آزادی گزینش صورت خواسته، دادرس مدنی تابع خواسته خواهان است. تشخیص صلاحیت مرجع رسیدگی در هر دعوایی، اگرچه امری حکمی و در اختیار دادرس است، لیکن مطابق قاعده «صلاحیت دادگاه تابع خواسته است»، دادرس، صلاحیت مرجع رسیدگی را در چارچوب خواسته خواهان باید تعیین کند. این موضوع، در رای وحدت رویه شماره ۶۷۰ هیات عمومی دیوان عالی کشور، تحت عبارت «دادگاه دعوی را فقط باتوجه به صورتی که مدعی برای آنان قائل است مورد رسیدگی قرار می دهد»، به خوبی منعکس شده است. اما با توجه به این که قانون گذار در تعیین صلاحیت مرجع رسیدگی، ملاکهای متعدد و مختلفی را به کار برده است، صرف توجه به خواسته خواهان، در تعیین صلاحیت، ممکن است جریان رسیدگی را دچار مشکل کند، بنابر این باید کلیه معیارهای قانون گذار مورد توجه قرار گیرد. رای وحدت رویه مزبور از لحاظ تعیین صلاحیت مرجع رسیدگی، دارای نکات مثبت و منفی است که در این نوشتار مورد بررسی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

خواسته دعوا، جهات موضوعی، آزادی گزینش خواسته، تشخیص صلاحیت، معیار تعیین صلاحیت، توصیف دعوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1943572>

